

בוקר טוב לכולם,

אם אפשר להגיד בוקר טוב בימים אלה.

אני רוצה בראשית דבריי לשלוח חיבוק למשפחות

השכולות,

בתור אחד שמכיר את האובדן מקרוב, אני יודע שאין

מילים שינחמו את הלב.

חשוב לי שתדעו שהבנים והבנות שלכם הם הגיבורים

שלי עד סוף ימיי.

בשלושת החודשים האחרונים פגשתי אותם בגזרות

השונות, צחקנו יחד, יצאנו למבצעים יחד,

וברגעים מסויימים הרשנו לעצמנו גם לבכות ביחד,

הכאב לעולם ישאר, אבל היה לי חשוב שתדעו שהייתה

להם משמעות עצומה,

שהם המגן של העם הזה ברגע ההיסטורי בו אנחנו

נמצאים כאומה.

בתאריך ה-8.1 בשעות אחה"צ הגעתי לבית החולים
שיבא שרוף ומפוייח, מורדם ומונשם,
למרבה האירוניה הייתי בלתי ניתן לזיהוי, על תג היד שלי
נקבע השם "אלמוני בן 22".
ביקשתי לקיים את מסיבת העיתונאים הזו מכמה סיבות.
הראשונה שבהן היא להודות לצוותים הרפואיים שטיפלו
בי במסירות נפש ובמקצועיות מהרגע שנפצעתי בשטח
דרך הפינוי המוסק של יחידת 669 המדהימה שביצעו בי
פרוצדורה שהצילה את חיי,
וכמובן לרופאים והאחיות של בית החולים שיבא,
אותם אני רואה כלוחמים בשטח,
במסירות הנפש שלהם, בדאגה לכל פצוע כאילו הוא בן
משפחתם,
אין בפי מילים להודות לכם.

קצר הדף מלהכיל את שמותיהם של כולם אבל חשוב לי
שעם ישראל ידע שהוא זכה בצוותים הרפואיים הטובים
והמסורים ביותר. גם כאן בתל השומר ובכלל.
ד"ר קליין שנמצא כאן לצידי, איש צנוע ורב זכויות,
הפכת לי לחבר, החיסרון היחיד שלך הוא שאתה אוהד
הפועל וגם על זה מצאנו דרך להתגבר.
אני אוהב אותך ואמצא דרך להשיב לך כטוב שגמלת לי.
לך ולכל צוות בית החולים.

סיבה נוספת שבגללה אני כאן היא ההבנה העמוקה של
פצועי המלחמה, בימים האחרונים אני פוגש אותם
בבדיקות ובמחלקות השונות, חלקם כאן בבית החולים
מה-7.10.

אם יש דבר טוב שקרה בעקבות הפציעה שלי היא
היכולת להיות שליח, להביא למודעות את הקושי
והאתגרים שניצבים בפני הפצועים.
כמותם גם אני זקוק לתהליך שיקום ארוך.

לאנשים מסוגנו שרגילים להיות עצמאיים, שרגילים
להיות חזקים, הדבר הזה לכשעצמו הוא אתגר,
להבין שאתה פצוע וחולה, לעכל שיש דברים שייקח
חודשים לחדש ולשקם ולקבל שיש דברים שלא ישובו
עוד להיות כבעבר.

מכם הציבור אני מבקש, כפי שתמכתם והייתם למעני,
היו למענם, גם בשחרור מבתי החולים,

תנו להם את המקום להשמיע את כאבם, תחבקו
ותתמכו.

אלו שרצו ראשונים, ללא היסוס ומרצון,
מתוך אהבת העם והארץ אל תוך האש זקוקים לכם כעת
בשעה הקשה שלהם.

תזכירו אותם ותדאגו שתהיה להם רשת ביטחון ליפול
עליה במקרה הצורך.

הפציעות אינן רק פיזיות אלא גם בנפש.
במהלך הקרבות איבדנו אחים לנשק, ונחשפנו במשך
שלושה חודשים לרוע טהור מצד אוייבנו.
יש דברים שלוקח לנפש זמן לעבד ולהכיל,
יש לי את האפשרות והבמה לדבר בשמם של כל אלה
שחוו את המלחמה הזו ולבקש בשמם מכל הגורמים
המקצועיים והאזרחיים, שימו לב אליהם, היו טובים
ופתוחים, קבלו אותם בלב נקי ובהבנה.

המבצע בו נפצעתו היה מבצע חשוב וערכי, אינני יודע
מה כבר התפרסם בכלי התקשורת אז אהיה זהיר
בדבריי.

במשך שבועיים עסקנו יחד עם כוחות נוספים בחקר
המנהרות במחנות המרכז ברצועה, הדברים שמצאנו
הדירו שינה מענינו,
היקף ועומק במנהרות, והאמל"ח המיוחד שנמצא שם
הוא הוכחה נוספת לאכזריות של אויבנו.

ב.1.8 נקבע מועד ההשמדה של אותן מנהרות ושל
האמל"ח שנמצא בהן.
מסיבות שעדיין מתוחקרות כמה דקות לפני סיום
המבצע חומר הנפץ ניזום.
המנהרות אמנם הושמדו אבל התאונה הסבה לכוחותינו
אבידות קשות מנשוא,
שישה לוחמים נהרגו ועשרות נפצעו.

שניים מתוך ההרוגים היו לוחמים וחברים מהצוות שלי.

רס"ל גביראל בלום ז"ל ורס"מ עקיבא יסינסקי ז"ל.

גברי היה לוחם מקצועי, אדם חד, סקרן וחזק שתמיד

פעל בשקט,

ובמקצועיות.

זכיתי להכיר אותו במלחמה וללחום לצידו.

היה אדם אהוב בעל עוצמה פנימית ושמחת חיים.

עקיבוש,

עקיבא ואני מכירים מגיל 19, התקבלנו יחד לצוות

הסיוור, הוכשרנו יחד ולחמנו במבצעים רבים ובמלחמות

השונות

מ"עופרת יצוקה" דרך "צוק איתן" וכמובן במלחמה

הנוכחית.

איך אוכל להיפרד ממך? כבר כמה ימים שאני נאבק

בגעגועים אליך שמפלחים לי את הלב.

הלוואי שאי פעם אוכל להסביר לעם ישראל מי היית.

הלוחם הכי ידען ומקצוען, חזק, טוב לב, צלף חד פעמי
ששמו הלך לפניו בכל החיל.

גם כשהפכתי למפקד מעולם לא חשתי שוני בנינו, היית
תופס אותי בלילות אחרי שכולם נרדמים ומדייק אותי,
אומר לי איפה עשיתי טוב ואיפה פחות. היית לי מצפן
מוסרי וערכי.

מהרגע שהתעוררתי בטיפול נמרץ שאלתי אם שרדת,
אם אתה בחיים,

רגע לפני הפיצוץ עוד התגאת בתואר בהנדסת מכונות
שבדיוק סיימת והספקת לזרוק לי בדיחה צינית אחרונה
על המקצוע שבחרתי לעצמי..

אתה רואה עמדי, אמרת, יש אנשים שעושים משהו
רציני עם החיים שלהם.

אני מעריץ אותך ואני אוהב אותך לעד.

למשפחות של גברי ועקיבוש אני מבקש לומר שאני
מצטער שלא עמדנו בתפקידנו כמפקדים להשיבם
הביתה בשלום.

הכאב הזה ילווה אותי כאות קין עד יומי האחרון.

במהלך השנים האחרונות, הייתי חלק ממטה השבויים
והנעדרים להשבתם של הדר גולדין וארון שאול ז"ל,
אברה מנגיסטו והישאם א סייד,
במשך שנים במפגשים עם הגורמים המוסמכים, עם
חברי הקבינט והכנסת, חזרנו ואמרנו חבריי ואני שבעיית
השבויים היא כרגע בעיה של כמה משפחות בודדות,
אבל אם מדינת ישראל לא תפתח אסטרטגיה כמדינה
לנושא זה יבוא יום וזה יהפוך לאתגר של רבים, כואב לי
לגלות שצדקנו.

יום יבוא ועוד אדבר על הכל.

המסר החשוב ביותר שאני רוצה שיצא מכאן הוא
שאסור לנו להפקיר את החטופים פעם נוספת.
בזמן האישפוז ביקרה אותי בבית החולים
אגם גולדשטיין-אלמוג שנחטפה ושבה במהלך
המלחמה.

חוסר האמון שיש לה במערכת המדינית והצבאית גרמו
לי למחשבות רבות.

מדינת ישראל קמה בראש ובראשונה בכדי שכל יהודי
בעולם ידע שיש מקום אחד על הגלובוס שהוא מבצר
לבני עמנו,

בו לא רוצחים יהודים, בו לא אונסים את בנותינו, בו בני
עמנו לא חסרי אונים.

כדי לשוב ולבנות את האמון הזה, עלינו להשיבם
הביתה, את כולם.

זוהי חובתינו המוסרית.

בפניי שיקום ארוך, נפצעתי באופן קשה,
עצם זה שאני עומד מולכם היום זה נס.
רסיס שחדר לגופי מהגרון נתקע בחוליה בעמוד השדרה
ובדרך נס לא פגע בחוט השדרה או בעורק חיוני.
בחרתי לקיים את מסיבת העיתונאים הזו גם בכדי לבקש
מכם שתאפשרו לי כמה חודשים של שקט,
אני מבין את הסקרנות ועוד אגולל בפניכם את הסיפור
המלא על כל מה שעברתי מהשביעי באוקטובר ועד כה
אבל בשלב זה משפחתי ואני צריכים להתעסק בשיקום
ובאתגרים שניצבים בפניי.
גופי ונפשי נפגעו אבל רוחי חזקה מאי פעם.
אני עוד אשוב ליצור, לשיר ולשחק ואם אלוהים יתן לי
כוח גם אשוב להילחם למען המדינה שלי,
אמא אל תכעסי.

הרוח שלי חזקה בזכות עם ישראל שעטף אותי מהרגע
הראשון בתפילות ובאהבה,
קיבלתי אלפי הודעות, ביקורים, מכתבים ושיחות, הדבר
הזה אינו מובן לי מאליו וכמו שיקח לי זמן לעכל את כל
מה שעבר עליי לאחרונה יקח לי גם זמן לעכל ולהכיל את
כמות האהבה שקיבלתי.
תודה לכולכם.

לפני סיום אני רוצה להודות למשפחתי וחבריי, מתישהו
אולי אצליח להשיב לכם על החסד והנתינה שלכם
כלפיי, לימדתם אותי פעם נוספת מהי חברות אמת.
לילדיי, יעל שירין ויהונתן ישראל, אתם הכוח שלי לקום
כל בוקר ולהתחזק, אבא יעשה הכל, יניף אתכם באוויר
וילמד אתכם לרכב על אופניים.

לאשתי מרים, האמזונה שלי, אני אוהב אותך, כל מה
שאומר רק יקטין את העוצמה הפנימית והאופטימיות
שלך,

את אבן נדירה שקיבלתי במתנה בחיים האלה.
אני מצטער שהדאגתי אותך, ידעת שהתחתנת עם
משוגע,

יש לי זמן עכשיו לפצות אותך על הכאב שגרמתי.
להורי ולאחי הבכור מכם ינקתי את כל מה שאני בחיי,
בעולם מתוקן זה אמור להיות הפוך,
הילד הקטן אמור בבגרותו לדאוג לכם. מצטער על
פעימות הלב שהחסרתי לכם. אני אוהב אתכם בכל
ליבי.

יש לנו משימה כעת כאומה, להישאר מאוחדים,

לא להתפרק,

לעשות טוב, לדבר טוב.

להוכיח לאלו שהקריבו את חייהם למעננו,

שנפצעו בהגנה עלינו,

שההקרבה שלהם לא הייתה לשווא.

אין משימה חשובה מזו.

To the foreign journalists who arrived today,
first of all – thank you for coming.

Although I was seriously injured, my spirit is
strong.

I refuse to make this injury the story of my life
– it's just another milestone.

I will come back to sing and act, and with god's
help, I will also return to fight for my country.

The Israeli people are the strongest in the
world.

when we are united – we are invincible

It will take time, but we will win this war.

We have no other choice.

תודה לכולכם עם ישראל חי.

